

verwanten en vrienden. Als het maar een weinig voor den wind gaat en geen zorgen drukken, vol grappige, origineele invallen en geestige antwoorden. Soms allerkoddigst naieve, omdat ze veel te argeloos is en te weinig met zich zelf ingenomen, om aan ieder woord dadelijk het meeste gewicht te hechten. Flink echter en bij de hand, waar ze bespeurt, dat de onergdenkende artsen-natuur de vrouw in moeilijkheden kon brengen.

Eene der beminnelijkste karaktertrekken van Thérèse Schwartz is hare groote bescheidenheid.

Ik weet niet wat de menschen hier aan mij vinden; ze zijn allen even lief en goed voor mij,

Eerste schetsen voor de schilderij «De weezen,»
(Museum Boymans te Rotterdam).

schreef ze soms.

Tegelijk schreef eene oude fransche dame, bij de vrienden bekend als iemand, die alles behalve gemakkelijk zich aansloot, allermint aan wildvreemden, gelijk Mej. Schwartz voor haar was, toen ze er eenige dagen kwam logeeren, om een portret te maken:

La gracieuse Mademoiselle Schwartz nous a quitté hier, le coeur bien gros tant